

aftrykt med mange indskudte Bemærkninger, Udraabstegn og Spørgsmaalstegn. Fredsvennerne vil han latterliggjøre.

Ligesom Kant skrev Filosofi om Freden, har en »tysk Officer« aabenbart i Sinde at skrive Filosofi om Krigen. Uden Tvivl er hans Filosofi lige saa tynd som hans Nationaløkonomi, men kun den sidste foreligger her. Han trænger til en filosofisk Anmelder.

Ved sin Lovprisning af »den evige Krig« som Livskraften i Menneskeheden — ogsaa økonomiske — Udvikling skyder han langt over Maalet. En taknemligere Opgave vilde han have sat sig, om han havde indskrænket sig til at paavise, at det er en daarlig Økonomi at anskaffe slette eller slet ingen Vaaben, saa længe den mellemfolkelige Retssikkerhed er saa ringe; men at ellers Krig i det hele taget er uøkonomisk, og at det er bedre, saa vidt muligt, at forebygge Krig ved Voldgift, Neutralisering og lignende Fredsmidler end altfor udelukkende at sætte sin Lid til egentlige Krigsmidler, den raa Magts Virkemidler, i hvis Udfoldelse den lille Magt dog ikke i Længden kan hamle op med Stormagterne.

Fredrik Bajer.

Friedrich Engels, der Ursprung der Familie, des Privateigenthums und des Staats. Im Anschluss an Lewis H. Morgan's Forschungen. Zürich, Verlags-Magazin. 1884. (146 S.) (2 M.)

Morgan's »Ancient Society, or Researches in the Lines of Human Progress from Savagery, through Barbarism, to Civilization«, plus nogle efterladte Noter af Karl Marx, er Grundlaget for dette Skrift, i hvilket Gens-Institutionerne hos Irokeserne, i det gamle Grækenland, i Rom, hos Celterne og Tyskerne skildres. Meningen med Engels's Bearbejdelse af det er begribeligvis at rette et Angreb paa den moderne Stat, den bestaaende Familie- og Privatejendomsordning. De marx-engels'ske Konklusioner var paa Forhaand givne. Men at Engels her har forstaaet at operere med og at kombinere de præhistoriske Data paa en interessant og aandfuld Maade, erkjende vi gjerne. Om Paaalideligheden af de benyttede præhistoriske Data kunne vi ikke udtale nogen Mening.